

двата невключени в антологията фрагмента „Забравена“ – 1901 и „Безутешна“ – 1904.

35. Отново припомняме наблюденията на П. Велчев върху единната употреба на лексемата *облак* у Яворов. Вж. П. Велчев. Цит. съч., с. 145.

36. Вж. писмото на Яворов до д-р Кръстев от 19 януари 1900. Цит. по П. К. Яворов. Събрани съчинения. Т. V, С., 1979, с. 41 – 42.

37. Вж. П. Рикъор. Живата метафора. С., 1994, с. 35.

38. Вж. К. Г. Юнг. Избрано. Книга първа. Плевен, 1993, с. 178; с. 194-199.

39. М. Николов открива в „Маска“ близост с Надсон – „Кипит веселъе карнавала“. Вж. М. Николов. Цит. съч., с. 44.

40. Ал. Къосев. Речев жест и метафоричност в поезията на Ботев. – В: Христо Ботев. Нови изследвания. С., 1990.

41. Тази ранна редакция е публикувана от Г. Найденова-Стоилова в сп. „Български език и литература“, година XVI, 1961, кн. 2 заедно с неиздадения приживе Яворов цикъл „Домашна китка“.

42. „Като звездаца светла“ с настойчива презумптивност е отнасяно към втория период на поета. Вж. Г. Найденова-Стоилова. П. К. Яворов. Летопис. С., 1986, с. 91.

43. Вж. Н. Чернокожев. Цит. съч., с. 80.

44. Заключениеята ни се опират на тезата на Д. Камбуров за укритата под фигуративността на лирическия дискурс наративност у късния Яворов. Вж. Д. Камбуров. Наративът при късния Яворов. – В: Литературата и литературната наука днес. С., 1996, с. 155.

45. Уместно звучи тук тезата на В. Шкловски: „Конвенцията е условие на взаимоотношения между структурите, което авторът неволно сключва между себе си и останалите, на които прави съобщението и което понякога е теоретически осъзнато.“ – В: В. Шкловски. Тетива. Варна, 1977, с. 106.

46. Може би по-адекватен термин тук би бил *пародийност*, употребен от С. Янев. Вж. Симеон Янев. Пародийното в литературата. С., 1989, с. 105.

47. Сред българската поетическа продукция от периода се откриват сродни визии. Вж. например I фрагмент от „Зимни